

[Gideon.]

den nuværende højtærede indenrigsminister, som tidligere var partiets ordfører i denne sag, udtalte endda for et par år siden, at den var mere end overflødig. Men alligevel har man altså set det særsyn, at den nuværende højtærede fiskeriminister har måttet fremsætte dette lovforslag igen med den samme begrundelse som tidligere fiskeriministre og nu altså på ny kommer med det. Jeg skal ikke komme nærmere ind på de betragtninger, jeg gjorde gældende dengang. Hvis der skulle være nogen, der har interesse i den samling af citater, som jeg da fremkom med, og som belyste det standpunkt, retsforbundet tidligere har haft over for dette lovgivningsanliggende, og de betragtninger, jeg i øvrigt gjorde gældende, kan jeg henvise til, at hvad jeg dengang sagde her i tinget ved første behandling, findes i Folketingstidende for 1957-58, sp. 285-90.

Ser man i øvrigt på det foreliggende lovforslag, får man det indtryk, at den højtærede fiskeriminister, ligesom der i sin tid blev sagt om den kendte teatermaler Carl Lund, forsøger at overgå sig selv. Nu kunne man måske stille sig det spørgsmål, om det virkelig, efter hvad den højtærede minister hidtil har præsteret, skulle kunne lykkes, men jeg må indrømme, at denne gang er det lykkedes; for hvad tidligere fiskeriministre ikke har dristet sig til, det har den nuværende højtærede fiskeriminister gjort, nemlig at foreslå, at loven nu skal gælde i 2½ år. Tidligere blev den kun vedtaget år for år, men nu sker der altså denne ændring. Jeg kommer til at tænke på, at ved det tilsvarende lovforslags første behandling sidste år udtalte den højtærede fiskeriminister, at det var et godt lille ministerium, fiskeriministeriet, for her får man nærmest det indtryk, at fiskeriministeren ved nærmere bekendtskab med denne lov synes, at det er en ganske god lille lov at have, og at han derfor gerne vil have den for et lidt længere tidsrum, end det hidtil har været tilfældet.

Naturligvis er det ikke det, der er kommet til udtryk som begrundelse. Begrundelsen er den, at man nu har fået en lov om afsætning af danske landbrugsvarer, der udløber den 30. juni 1961, og at ministeren derfor har fundet det rimeligt, at den lov, vi her drøfter, udløber på samme tidspunkt. Jeg må ærlig talt tilstå, at jeg ikke rigtig forstår

den indre sammenhæng mellem disse to lovforanstaltninger. Den her omhandlede lovgivning for fiskeriets område har man jo opretholdt gennem en meget lang årrække af hensyn til de særlige overenskomster med forskellige lande på dette område, medens man ved de i lov af 16. juni 1958 givne foranstaltninger har taget hensyn til de særlige afsætningsvanskeligheder, der i stigende grad har vist sig for landbrugets produktion. Så vidt jeg har forstået, har der ikke hidtil været afsætningsvanskeligheder for fiskerierhvervet. Af den nyligt udgivne fiskeriberetning for året 1957 fremgår det, at den samlede udførsel af fisk og fiskeriprodukter i de sidste 4 år er steget med tæt ved 80 mill. kr., fra 237 mill. kr. til 315 mill. kr., og at eksporten i 1957 var ca. 15 mill. kr. større end året før, og jeg har heller ikke set noget til, at der skulle være indtrådt nogen ændring i den forløbne del af indeværende år.

Jeg må derfor tilstå, at jeg ikke rigtig forstår den højtærede fiskeriministers begrundelse for den forlængede løbetid og ikke kan finde denne begrundelse særlig overbevisende. Ministeren kunne have henvist til, at alle partier her i salen nu står bag ved lovforslaget, og at der ikke i den øjeblikkelige situation er noget, der tyder på, at forholdene vil blive ændret, hvorfor man lige så godt kunne forlænge loven i disse 2½ år. Det forekommer mig, at det ville have været en mere fornuftig og mere reel begrundelse end den, der er givet. Der er imidlertid det, at denne forlængelse naturligvis har den behagelighed for ministeren, at han ikke behøver hvert år at skulle konfronteres med sin dårlige samvittighed, og der er jo mulighed for, at han overhovedet ikke, hvis forlængelsen gennemføres, får lejlighed til at blive konfronteret med den flere gange! Vi må vel i et udvalg se lidt nærmere på, om der nu også er grund til at imødekomme ministerens ønske om denne forlængelse.

Der er en anden bestemmelse i lovforslaget, som efter min mening kræver, at vi må have nedsat et udvalg for nærmere at se på den. Efter den hidtil gældende lovgivning har fiskeriministeren haft bemyndigelse til at udstede forbud mod ind- og udførsel, ligesom man i øvrigt har kunnet give forskrifter både for ind- og udførsel. Så vidt jeg kan se, sker der nu en ændring i dette